

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ УГОВОРА ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И РЕПУБЛИКЕ КАЗАХСТАН О ПРУЖАЊУ ПРАВНЕ ПОМОЋИ У КРИВИЧНИМ СТВАРИМА

Члан 1.

Потврђује се Уговор између Републике Србије и Републике Казахстан о пружању правне помоћи у кривичним стварима који је потписан у Београду, 24. августа 2016. године, у оригиналу на српском, казашком и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Уговора у оригиналу на српском језику гласи:

УГОВОР ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И РЕПУБЛИКЕ КАЗАХСТАН О ПРУЖАЊУ ПРАВНЕ ПОМОЋИ У КРИВИЧНИМ СТВАРИМА

Република Србија и Република Казахстан (у даљем тексту: државе уговорнице), у намери да унапреде и ојачају међусобну сарадњу у борби против криминала,

договориле су се о следећем:

Члан 1.

Општи принципи

1. Државе уговорнице пружају једна другој, у складу са одредбама овог уговора и са својим националним законодавством, најширу правну помоћ у кривичним стварима.

2. Правна помоћ укључује следеће:

- а) уручење и достављање писмена, судских позива и предмета;
- б) проналажење и идентификацију лица и предмета;
- ц) узимање исказа и испитивање;
- д) привремену предају притворених лица и лица која издржавају казну затвора;
- е) претрес, заплену и конфискацију;
- ф) увиђај предмета и докумената;
- г) размену информација и доказа;
- х) било који други облик помоћи који предвиђа национално законодавство замољене државе уговорнице.

Члан 2.

Централни органи

1. За потребе овог уговора, централни органи које одреде државе уговорнице комуницирају директно.

2. Централни органи су:

за Републику Србију – Министарство правде Републике Србије;

за Републику Казахстан – Генерално тужилаштво Републике Казахстан.

3. Државе уговорнице обавештавају једна другу дипломатским путем о свим променама и допунама које се односе на централне органе.

Члан 3.

Облик и садржај замолнице за правну помоћ

1. Замолнице за правну помоћ биће сачињене у писаном облику, потписане и оверене печатом надлежног органа државе уговорнице молиље.

2. Замолница садржи следеће:

- а) назив надлежног органа који је сачинио замолницу;
- б) разлог и опис тражене помоћи;
- ц) опис кривичног дела и његову правну квалификацију;

д) назнаку одредаба националног законодавства које се примењују, укључујући одредбе о застаревању;

е) разлог због којег се траже докази, информације или друге активности;

ф) информације о додацима и надокнадама на које лице од ког се тражи да се појави има право, по потреби; и

г) информације о службеницима чије присуство је неопходно за извршење замолнице, по потреби.

3. У мери у којој је то могуће, замолница такође садржи:

а) информације о идентитету и локацији лица којем треба уручити писмена, његов правни статус и начин на који треба извршити уручење;

б) информације о идентитету и локацији лица које пружа доказе или помоћ у поступку;

ц) информације о идентитету лица, предмета и докумената чију локацију треба утврдити;

д) што прецизнији опис места или лица чији претрес треба извршити и предмета које треба запленили или конфисковати;

е) опис начина на који се узимају и евидентирају искази и сведочења;

ф) списак питања која треба поставити лицу које се саслушава;

г) опис посебне процедуре коју треба спровести ради извршења замолнице;

х) обавезу чувања тајности;

и) сваку другу информацију која може бити пружена замољеној држави уговорници у циљу олакшања извршења захтева.

4. Захтев за пружање правне помоћи може бити упућен посредством техничких средстава комуникације. Оригинал захтева се истовремено шаље поштом.

Члан 4.

Језик

1. Замолница и потребна документација се сачињавају на језику државе уговорнице молиље и достављају се са преводом на језик замољене државе уговорнице или са преводом на енглески језик.

2. Одговори на замолнице са прилозима се достављају на језику замољене државе уговорнице са преводом на енглески језик. У случају обимне документације која се односи на извршење захтева, централни органи држава уговорница могу да се консултују у циљу утврђивања листе докумената који ће бити преведени.

Члан 5.

Одбијање пружања помоћи

1. Замољена држава уговорница може да одбије да пружи правну помоћ уколико радња поводом које је помоћ затражена није кривично дело према њеном националном законодавству.

2. Замољена држава уговорница може да одбије, у целости или делимично, да пружи правну помоћ:

а) уколико услови за пружање одређених облика правне помоћи који су предвиђени овим Уговором нису испуњени;

б) уколико би извршење захтева представљало претњу за суверенитет, безбедност, јавни поредак или друге интересе од суштинског значаја за замољену државу уговорницу или је у супротности са њеним националним законодавством;

ц) уколико се захтев односи на мере принуде које су у супротности са националним законодавством замољене државе уговорнице;

д) уколико постоје основани разлози за сумњу да је замолница за пружање помоћи поднета ради кривичног гоњења лица због његове расне припадности, пола, вероисповести, националне припадности, етничке припадности или политичког убеђења или ако се сматра да би положај тог лица могао бити погоршан услед било ког од наведених разлога.

3. Пре одбијања пружања правне помоћи, централни орган замољене државе уговорнице ће се консултовати са централним органом државе уговорнице молиље.

4. Свако одбијање пружања правне помоћи биће образложено.

Члан 6.

Удовољење замолници за пружање правне помоћи

1. Замолнице за пружање правне помоћи се извршавају према националном законодавству замољене државе уговорнице. У изузетним случајевима, замољена држава уговорница може да поступи на начин који је предложила држава уговорница молиља, уколико то није у супротности са националним законодавством замољене државе уговорнице.

2. Замољена држава уговорница може да одложи извршење замолнице, уколико би такво извршење ометало вођење кривичног поступка на њеној територији.

3. Пре одлагања пружања правне помоћи, замољена држава уговорница одлучује, након евентуалних консултација са државом уговорницом молиљом, да ли је у могућности да удовољи замолници у целисти или делимично или под условима које сматра неопходним.

4. Одлука о одлагању извршења замолнице мора да буде образложена и замољена држава обавештава државу молиљу о разлозима кашњења у извршењу захтева.

5. Замољена држава уговорница удовољава захтеву за пружање помоћи чим је пре могуће или, уколико је могуће, у року који је навела држава уговорница молиља, који ће бити образложен.

Члан 7.

Тајност

1. Држава уговорница молиља може да затражи од замољене државе уговорнице да обезбеди тајност замолнице и њеног садржаја, осим ако то није неспојиво са извршењем замолнице. Уколико замољена држава уговорница није у могућности да испуни обавезу тајности, одмах о томе обавештава државу уговорницу молиљу, која ће одлучити да ли замолницу треба извршити без испуњавања обавезе чувања тајности.

2. Замољена држава уговорница може да затражи од државе уговорнице молиље да не користи никакве информације или доказе који су

прибављени у току извршења захтева у другим поступцима, осим у оним који су наведени у замолници, без претходне сагласности замољене државе уговорнице.

Члан 8.

Уручење писмена и позива

1. Замољена држава уговорница врши уручење писмена која јој држава уговорница молиља достави у ту сврху.

2. Замољена држава уговорница, након уручења, доставља држави уговорници молиљи доказ о извршеном уручењу снабдевен потписом овлашћеног лица и печатом органа који је извршио уручење, у ком се наводи датум, време, место и начин комуникације, као и информације о лицу коме су писмена уручена. Уколико се уручење не изврши, замољена држава уговорница одмах о томе обавештава државу молиљу и саопштава разлоге за неизвршење уручења.

3. Судски позиви којима се тражи долазак лица код надлежних органа државе молиље се достављају замољеној држави најмање шездесет (60) дана пре датума који је одређен за долазак. У хитним случајевима, државе уговорнице могу да се договоре о крајем временском периоду.

4. Лице које се не појави пред надлежним органом државе молиље не подлеже, чак и у случају да судски позив садржи обавештење о могућој казни у случају непојављивања, било каквој санкцији.

Члан 9.

Имунитет

1. Лице, без обзира на своје држављанство, које се по позиву појави пред надлежним органом државе уговорнице молиље, неће бити гоњено, притворено, осуђено, кажњено или подвргнуто било каквом ограничењу личне слободе на територији државе уговорнице молиље за дела или осуде које су претходиле његовом доласку, а који нису наведени у судском позиву.

2. Став 1. овог члана не примењује се уколико лице које је у њему наведено:

а) не напусти територију државе уговорнице молиље у року од петнаест (15) дана од датума када је званично обавештено о томе да његово присуство није више потребно. Међутим, такво временско ограничење не укључује период током којег наведено лице није напустило територију државе уговорнице молиље из разлога који су ван његове контроле;

б) након напуштања територије државе уговорнице молиље, добровољно се у њу врати.

Члан 10.

Проналажење или идентификовање лица и предмета

1. Свака држава уговорница може да затражи од друге државе уговорнице да лоцира, идентификује лица и саопшти место пребивалишта или боравишта лица од којих се тражи да се појаве пред надлежним органима државе уговорнице молиље и за која се верује да се налазе на територији замољене државе уговорнице.

2. Свака држава уговорница може да затражи од друге државе уговорнице да лоцира, идентификује предмете и саопшти релевантне податке

или предузме било које друге мере које би омогућиле откривање такве локације или идентификацију.

3. Тражене информације се саопштавају држави уговорници молиљи на основу замолнице, предвиђене у члану 3. овог уговора. У хитним случајевима, захтев може бити упућен преко Међународне организације криминалистичке полиције (ИНТЕРПОЛ).

Члан 11.

Привремена предаја притвореног лица и лица која служе казну затвора

1. Притворено лице или лице које издржава казну затвора на територији замољене државе уговорнице и чије лично појављивање у својству сведока или вештака тражи држава уговорница молиља може бити привремено предато држави уговорници молиљи, под условом да буде враћено у року који наведе замољена држава уговорница, који неће бити дужи од шест (6) месеци. Држава уговорница молиља може да затражи продужење наведеног временског рока. Такво продужење се може одобрити само једном.

2. Предаја лица из става 1. овог члана може бити одбијена:

- а) ако се лице није сагласило са предајом;
- б) ако је присуство лица неопходно у кривичном поступку који се воде у замољеној држави уговорници;
- ц) ако би привремена предаја могла да утиче на продужење његовог лишавања слободе;
- д) ако постоје други важни разлози против предаје лица држави уговорници молиљи.

3. Лице које је привремено предато остаје у притвору и у држави уговорници молиљи и у држави преко чије територије се врши транзит.

4. Уколико би трећа држава требало да преда лице лишено слободе једној од држава уговорница, преко територије друге државе уговорнице, замољена држава уговорница одобрава транзит тог лица, уколико то лице није држављанин те државе уговорнице.

Члан 12.

Претрес и заплена

1. Замољена држава уговорница врши претрес, заплenu и достављање свих предмета и докумената, под условом да замолница за пружање правне помоћи садржи информације које оправдавају неопходност спровођења таквих радњи.

2. У случају заплene предмета и докумената, замољена држава уговорница ће потврдити идентитет истих. Ако је, према националном законодавству замољене државе уговорнице, за спровођење радњи из става 1. овог члана потребна посебна одлука надлежног органа, држава уговорница молиља доставиће такву одлуку.

3. Замољена држава уговорница може да затражи да се држава уговорница молиља сагласи са условима које замољена држава уговорница сматра неопходним ради заштите права и интереса трећих лица у вези са предајом предмета и списка. Уколико се не добије таква сагласност, замољена држава уговорница може да одбије да изврши предају истих.

Члан 13.

Помоћ у поступку конфискације

1. Државе уговорнице пружају једна другој, према свом националном законодавству, правну помоћ у идентификацији, проналажењу, заплени и конфискацији предмета и докумената, финансијских средстава и других прихода стечених криминалом.

2. Ако је познато да се приходи и средства извршења кривичних дела, предмети и документа, као и финансијска средства која су предмет заплене или конфискације налазе на територији једне државе уговорнице, друга држава уговорница може бити обавештена о томе.

3. Предаја прихода и средстава извршења кривичних дела, предмета и списа као и финансијских средстава која су предмет заплене или конфискације се врши у складу са договореним условима.

Члан 14.

Идентификација банкарских рачуна и финансијских информација

1. Замољена држава може, у складу са својим националним законодавством, да утврди да ли је лице које се повезује са извршењем кривичног дела власник рачуна у банци или у било којој другој финансијској институцији која се налази на њеној територији и да обавести државу уговорницу молићу о томе. Таква информација може, такође, да садржи информације о корисницима таквих рачуна, њиховој локацији као и о трансакцијама.

2. Помоћ из става 1. овог члана се не може одбити из разлога чувања банкарске тајне.

Члан 15.

Враћање предмета и докумената

Сви предмети и документа који су предати држави уговорници молићи враћају се чим је пре могуће, осим ако се замољена држава уговорница не одрекне права на њихово враћање.

Члан 16.

Достављање података без замолнице

1. Државе уговорнице, на сопствену иницијативу, могу да достављају једна другој било које друге информације уколико сматрају да могу бити од користи другој држави уговорници.

2. При достављању таквих информација, могу се предвидети ограничења која се односе на њихово коришћење, а којих се државе уговорнице морају придржавати.

Члан 17.

Трошкови

1. Замољена држава уговорница сноси трошкове који се односе на извршење замолнице за пружање правне помоћи, осим:

а) путних и трошкова боравка на територији државе молиће лица која су наведена у члану 3. став 2. под г) овог уговора;

б) путних и трошкова боравка лица која су наведена у члану 8. став 3. овог уговора;

ц) трошкова који произилазе из извршења замолнице за пружање правне помоћи у складу са чланом 11. овог уговора;

д) трошкова за извођење вештачења, осим уколико се државе уговорнице не договоре другачије.

2. Када год извршење замолнице подразумева трошкове ванредне природе, државе уговорнице могу да се консултују ради поделе трошкова насталих по основу извршења захтева.

Члан 18.

Размена информација о пресудама

Државе уговорнице обавештавају једна другу на сваких шест (6) месеци о свим пресудама изреченим држављанима друге државе уговорнице.

Члан 19.

Ослобађање од легализације списка и докумената

Документа и списи који се достављају поводом пружања правне помоћи биће потписана од стране овлашћеног лица и оверена печатом надлежног органа и у том случају даља легализација, овера или потврда веродостојности није потребна.

Члан 20.

Однос према осталим међународним споразумима

Овај уговор не дира у права и обавезе држава уговорница које произилазе из међународних споразума чије су чланице.

Члан 21.

Решавање спорова

Сви спорови који настану у вези са применом или тумачењем овог уговора решаваће се консултацијама и преговорима између централних органа држава уговорница.

Члан 22.

Завршне одредбе

1. Овај уговор подлеже потврђивању.

2. Овај уговор се закључује на неодређени временски период и ступа на снагу даном пријема последњег обавештења којим се државе уговорнице дипломатским путем међусобно обавештавају да су завршени унутрашњи правни поступци потребни за ступање на снагу Уговора.

3. Овај уговор може бити допуњен на основу међусобне сагласности држава уговорница, посебним протоколима који ће бити саставни део Уговора и који ступају на снагу у складу са ставом 2. овог члана.

4. Овај уговор ће престати да се примењује по истеку периода од сто осамдесет (180) дана од дана пријема писаног обавештења друге државе уговорнице о њеној намери да откаже Уговор дипломатским путем.

5. У случају отказа овог уговора, поступци започети за време трајања уговора, спровешће се на основу овог уговора до њиховог окончања.

У ПОТВРДУ ТОГА, доле потписани, са пуним овлашћењем, су потписали овај Уговор.

Сачињено у Београду, дана 24. августа 2016. године, у по два примерка на српском, казашком и енглеском језику, при чему је сваки текст подједнако веродостојан.

У случају неслагања у тумачењу одредби овог уговора, меродаван је текст на енглеском језику.

За Републику Србију

За Републику Казахстан

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. Уставни основ за доношење закона

Уставни основ за доношење Закона о потврђивању Уговора између Републике Србије и Републике Казахстан о пружању правне помоћи у кривичним стварима садржан је у члану 99. став 1. тачка 4. Устава Републике Србије, према коме је у надлежности Народне скупштине да потврђује међународне уговоре, када је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

II. Разлози за потврђивање Уговора

Правна сарадња између Републике Србије и Републике Казахстан, када је у питању пружање правне помоћи у кривичним стварима, није регулисана ни билатералним, ни мултилатералним уговорима.

Потврђивањем Уговора о пружању правне помоћи у кривичним стварима створиће се услови за одвијање наведеног вида међународне правне помоћи између две државе.

III. Оцена потребе финансијских средстава за спровођење закона

За примену овог закона није потребно обезбедити финансијска средства у буџету Републике Србије, већ ће се закон извршавати из средстава која се редовно обезбеђују за рад органа који ће закон извршавати. Наиме, средства су обезбеђена Законом о буџету Републике Србије за 2018. године у оквиру Раздела број 23 – Министарство правде, Програм 1602 - Уређење и управљање у систему правосуђа, функција 360 – јавни ред и безбедност неklasификовани на другом месту, Пројекат 0010 – Администрација и управљање, Економска класификација 422 - трошкови путовања. Наредних година средства за извршавање овог закона ће бити планирана у оквиру лимита утврђених од стране Министарства финансија у поступку доношења Закона о буџету Републике Србије.